

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 189 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 1 DE JUNY DE 1912 ***

UN MENSATJE

Dia 4 de Janer del corrent any, fetxa del escrutini general en que fong proclamat Diputat provincial pel partit d'Inca nostro'n honorable paisá D. Joan Alzina Llobera, vulgarment anomenat l'amo'n Joan de ses Monjes, ab el qual nom es conegut y respectat dins tot Mallorca; el partit conservador d'aquesta ciutat acordá endressarli un mensatge de felicitació pel seu nòbrament, fent constar la satisfacció amb que l'havien vist els seus amics, no tant pel triomf qu'ell havia proporcionat an-el partit polític que'l votá, com per la merescuda recompensa qu'entranya dels mèrits personals del beneficiat, y de lo clá y net de la seua historia, vertederament interessant, com diu el mensatge, perque havent comensat per no res, es arribat en lo econòmic y en lo social, a lo que molts pocs porem alcansar.

Dificultats purament materials que's presentaren en l'execució d'aquell projecte, es anat retrassant son terme fins a l'hora present, en que la Junta Directora del Centre Conservador d'aquesta ciutat ha rebut l'honros encàrrec del seu partit de fer entrega a son destinatari del document de que venim parlant.

Per satisfacció en primer terme del qui es objecte de tan alta honra; per la de tots aquells, en según lloc, qui reben aquesta honra com a propi, per estar dedicada a son amic estimat; y derrerament per la de noltros matexos, qui mos alegrám de tot lo que sia gloria, honor, progrés, benestar del nostro benvolgut poble, sempre bax del punt de vista catòlic que noltros volem considerar totes les coses, y tenim especial complacencia amb escamparho per tot Mallorca, desde les columnes de nostro'n humil setmanari, copiam tot seguit, lletra per lletra, aquell expressiu mensatge, ab les coranta sis firmes que l'autorisen, y li donen un valor que sols pot apreciar el qui com noltros té la sort de conixer les persones a n-aquí tals noms corresponen. Diu axí:

Al Sr. D. Juan Alzina Llobera,
CON MOTIVO DE SU ELECCIÓN PARA EL CARGO DE DIPUTADO PROVINCIAL, EFECTUADA EL DIA 31 DE DICIEMBRE DE 1911.

Inca 4 de Enero de 1912.

Al veros coronar con alto cargo público la obra meritísima de vuestra lím-

vida é interesante historia, por virtud de la cual os habeis ganado, en noble y honrosa lid, no á título gratuito de herencia, fortuna material harto considerable, concepto personal de honor y de dignidad, más considerable aún que vuestra fortuna, y estimación de las gentes en grado bastante á colmar la ambición del hombre más sociable; los que nos llamamos y somos de verdad vuestros amigos, no podemos dejar de testimoniaros la indecible satisfacción que experimenta el alma templada al fuego de lo caridad cristiana, cuando ve premiados en tal modo los afanes de una vida laboriosísima, la entereza de una conducta irreprochable y las esquisiteces de un corazón delicado.

No se ha comprometido Dios á sancionar en esta vida caduca los méritos de los que en ella viajan por la senda rectilínea del bien; mas á veces place á su misericordia infinita anticiparles parte de la merecida recompensa, no sólo para alentarlos á ellos en su propósito, si que también para estimular con su ejemplo á los que vagan extraviados por las sinuosas vías del mal; y en esta ocasión parece que os ha escogido á vos para patentizar á unos y otros la bendita fecundidad del trabajo, el brillo esplendoroso de la honradez, la ternura conmovedora del desprendimiento, el encanto misterioso de la humildad y el irresistible atractivo de la nobleza de espíritu.

En justo homenaje á la excelsitud de tales virtudes, aspiran hoy los firmantes á recoger y traducir en forma gráfica el eco que flota en el ambiente de esta ciudad, de un armonioso conjunto de voces autorizadas, que os aclaman cumplido caballero y benemérito ciudadano, sobradamente digno del cargo honorífico á que habeis sido elevado; para hacerlos luego presente de ese eco, avalorado con la seguridad de que nadie podrá desalojaros del puesto de preferencia conquistado en el corazón de vuestros

amigos, que ha poco se honraron favoreciéndoos con su voto, y hoy se honran una vez más estampando su firma al pié de este tributo espontáneo de efecto profundo y especialísima consideración.

Joaquín Gelabert.—Nicolás Siquier.—Mariano Morell.—Jaime Vidal.—Pedro Amer.—Juan Ribas.—Miguel Sampol.—Pedro J. Serra.—Miguel Llabrés.—Miguel Amengual.—Sebastián Amengual.—Antonio Amer.—José Siquier.—Esteban Ribas.—Pedro Balle.—Miguel Pujadas.—A. Riera Bauzá.—Antonio Rotger.—Bernardo Salas.—Gregorio Balaguer.—Jaime Enseñat.—Juan Gelabert.—Pedro Cortés.—Juan Coli.—Jose Balaguer.—Miguel Ferragut.—Bartolomé Verd.—Bartolomé Fiol.—Rafael Coll.—Juan Ferrer.—Lorenzo Nicolau.—Francisco Ferrer.—Jaime Puigserver.—Bartolomé Pallicer.—Pablo Mir.—Antonio Martorell.—Vicente Enseñat.—Sebastián Riusech.—Gabriel Guasp.—Juan Domenech.—Juan Perras.—Bartolomé Payeras.—Miguel Rayó.—Pedro A. Pujadas.—Pedro M. Seguí.—Ramón Reus.

No volem fer cap comentari en ponderació del valor que per molts de conceptes té aquest homenatge tributat a l'amo'n Joan de ses Monjes: axó heu dexam a n-el bon criteri dels nostros lectors. Sols afegirem, per complement de la nostra informació, que l'escrit qui tal expresa, materialment considerat, constituex un hermós y difícil trabay caligráfico, aont s'admira no sols l'igualtat y netedat de la lletra, sino també la feliz execussió de les vinyetes, y principalment la dels escuts nacional y municipal y dels retratos dels prohoms del partit conservador D. Antoni Cánovas del Castillo y D. Antoni Maura; estant tancat aquest trabay dins una vasa rica y de bon gust.

PENSAMENT

Quant els abusos arriben a cert punt y umplen certa messura si no s'axeca un reformador, Deu sol consentir y un destructor.

L'AIGUERA

*Ja es surada la barquera,
ja tots se guanyen el pà;
fins la filleta derreia
enguany les farà d'aiguera
per tot el temps del segà.*

*Axerida y endressada,
ja s'aparella'l trossell,
esperdenyes y capell,
per la primera volada,
qu'es un vol de passerell.*

*De bon mati als seus que-fers,
ja espigola els sementers,
canta y treu aigua, resolta,
d'un aujup d'antiga volta
rodat de carts y batzers.*

*Y ab la somera fa via
cap al tay dels segadors,
du'l càrritx als fermadors,
l'aigua fresca, y l'alegría
que'ls torna més cantadors.*

*Tot-hom sega y fa'l cap-viu
amparant la soleyada;
y passa, ab baxa volada,
passa un puput, qui té'l niu
dins una socà buydada.*

*Seguen, seguen camp endins,
sefalcant, per entre'ls brins,
manats de seques roelles;
per l'estesa de gavelles
fugen guàtleres y grins....*

*Y al passar, dexa l'aiguera
frescors d'un ombriu llunyá,
qu'es airosa y falaguera
com un brot d'aufabaguera
cullit abans d'espigá.*

*De cansons y de rialles
sempre la volta un esbart;
fada llesta de rondalles,
axi posa les tovalles
com treu les pües de cart.*

*Y als segadors du enciam,
y els du formatge y cireres;
troba nius de cadernerres,
y per pletes o voreres
sempre afina qualque axam,*

*penjant, com rahim negrós
d'abelles qui se belluguen...
quant el sol fa tremolós,
quant les ovelles remuguen
a l'ombra dels sestadós.*

*Y ab la somera ensellada
l'aiguera arriba, colrada,
arriba y torna partí;
tot lo dia fent camí
del aujup a la segada.*

*Sempre amatent, sempre llesta...
Es qu'una idea xalesta
li rondetja'l pensament.
¿Será de ball o de festa
o bé d'enamorament...?*

*L'amor no li donà presses
qu'encara es llibert son cor...
L'ha enllüernada un tresor
qu'han de guanyarli les messes;
jove aiguera, si t'hi vesses
a dur botonada d'or!*

María Antonia Salvá

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

SES CAMES DES RETGIDORS DE PORRERES (1)

A n-aquell temps que'ts animals parlaven... com ses roques ara, e-hi hagué un retgidor de Porreres que se'n va venir a Ciutat un dia de festa grossa, y se'n aná a l'ofici a la Seu.

E-hi havia s'Ajuntament assegut a n-es seu banch.

Es porrerí els-e clava la vista, y vos assegurar que los s'hi mirava arreu. Li vengué de nou que taata de Retgidorada anassen vestits de sa metexa manera. L'homo no se'n poria avenir qu'anassen tan iguals.

Se'n torna a Porreres, y hu conta a n-ets altres retgidors d'allá.

—Sobre tot, deya ell, vos assegurar que si no fos pe'sa cara y llavò pe's'alsada, no serieu capaços de conèixer quin es un ni quin es s'altre. Es vestirari es ben igual ben igual.

—Y deu fer hermós, deyen ets altres, aquella trequelada d'homos, vestits tots lo metex.

—¡Ja vos ho assegur! deya aquell.

Sobre tot, varen resoldre, *nemine discrepante*, ferse tots un metex vestit, ben igual ben igual, y posarlo-se's primer dia qu'haguésse d'anar a l'ofici.

Y hu feren tenir ver. Sa primera festa que vengué se presenten a l'esglèsia a l'ofici tots vestits lo metex, sense més diferència que ses cares, s'alsada y sa gruxa.

Ja hu crec que la gent no feyen més que mirarlos se; no'ls-e llevaven la vista de demunt, y no se'n porien avenir.

Sobre tot, comensa l'ofici. Tothom s'agenoya; pero ni bal·le ni retgidors no's moven ni's bateguen, asseguts a n-es seu banch com estátues.

Vé s'Evangeli. Tothom s'axeca, pero bal·le ni retgidors ben alerta a moure-se y ben asseguts.

—¿Que será assò? deya la gent. ¿Y que no se deuen esser temuts que l'ofici ha comensat? Pero ells tenen ets uys ben badats.

Y tant com els hi tenien, y ben arreu que miraven per tot.

Vé qu'han de fer *sanctus*, y tothom s'agenoya, tothom fora s'Ajuntament, que no's bategava des banch: no més feya nevegar ets uys.

—Pero ¿que dimoni té s'Ajuntament avuy, que no's mou? ¿Que deuen tenir rampa per tot el cos bal·le y retgidors?

Sobre tot vengué s'Evangeli derrer, y tampoc no's bategaren aquests.

(1) M'ho contá lo Rt. B. Miquel Ferrer y de la Cuesta, Pre. de la Ciutat. Com jo era menut, també hu sentia contar devers ca-nostra.

Tothom se'n feya creus, y tot era un axep dins l'esglèsia.

S'acaba l'ofici, y la gent comensa a ballar, y s'Ajuntament clavat a n-el banch.

Aquí ja n'hi hagué molts que no sortien per veure com acabaria allò.

S'escolá, com e-hu veu, se'n hi va a s'Ajuntament, y els-e diu:

—Pero bé ¿y qui esperau?

—Com esperar, no esperam ningú, diu Bal·le. Pero, homo sant de Deu, has de creure y pensar que com mos hem fets aque vestuaris tot germans, qu'un no's destria s'altre, asseguts a n-aquest banch, tenim cames mesclades, y ara no sabem quines d'un ni quines son de s'altre. ¿No has que ni mos som axicats a l'Evangeli ni noyats a n-es comensament ni a santos?

—¡Y prou que hu he notat, y tothom se'n fa creus! ¡Axí metex heu feta una porcada!

—Pero ¿que hi poriem fer nòltros, si mos sabiem triar ses cames? Per axò no som moguts, per que no hi hagués una gracia amb sa triadella.

—Pero bé, diu s'escolá, ¿y ara que hu heu de podrir a n-aquex banch?

—Aquests son es nostros maldecaps, gueren tots es retgidors. ¿No mos donaries camí tu?

S'escolá hi pensa una mica, y diu:

—Ara metex.

Se'n va a la sacristia, agafa una llender de cányom que tenia per un cas de casos posa en sis o set dobles, la s'embolica per cap a una má, se presenta devant es banch de s'Ajuntament; y llenderada vé y llenderada va devers ses cames des retgidors!

Es ferits, tot d'una que's sentien ses cames, cridaven ab tota sa forsa:

—¡Ay!

—¡Aquestes son ses teues, deya s'escolá y bones llenderades a ses cames des retgidors! que veyá aturades.

Y cada vegada que sentia ¡ay!, deya:

—¡Aquestes son ses teues! ¡Prenles!

Sobre tot, amb una eczalació ja no n'hi hué cap de cama *de retgidor* devant es banch perque tots tocaren soletes més que depre sense mirar si se'n duyen ses cames ses d'un altre. Lo que cercaven ells, fogir sa llenderina de s'escolá, que tenia arrambatges del dimoni.

—¡Aquex dimoni d'homo! deyen ells foren defora. ¡Axò es un dimoni! Les mos polava a ses cames si no som tan promies buydar! Pero lo que es seu, darlehi! ¡Com destriamos ses cames, les mos ha destria y deu més!

No vos dich res ses riayes que's feren Porreres d'aquesta passada des retgidors que's recordaren tota la vida de sa llenderina de s'escolá,

¡Manco mal si un s'en aprofita de ses cames que reb!

Antoni M.ª Alcover, P.

Aquest setmanari se publica ab la sustra eclesiástica.

Teyadures d'or

El primer ministre del govern provisional de la nova república Xina, Tang-Shao-Yi, ha fet unes declaracions que son d'or respecte del sufragi universal, que tant tontament han establert alguns estats europeus.

Val la pena de citarse les metexes paraules del President del govern revolucionari de la Xina:

«Estam completament decidits a aplicar, al manco ara com ara, el règim del sufragi restringit. Així obeim a la idea directora del moviment revolucionari. Aquex moviment no ha sigut simplement democràtic, sino nacional. Son de parer els cirkols polítics de la Xina, que l'elector deu esser propietari y posseir un cert grau d'instrucció. Acceptar exemes de sabia prudencia, será, així ho pensam, afavorir el gust de saber, el desítz d'instruirse; porque'l nostre intent es de difundir en lo possible la instrucció. Fentho així hi guanyarém que durant el periodo de iniciació republicana, s'evitará'l perill d'una influència excessiva del poble ignorant».

No té pel de tonto el qui té aqueixa opinió del sufragi universal. May he sabut compendre per quins cinc sous havia de valer lo matex el vot d'un famaté analfabet, com, per exemple, el den Canalejas.

Cronicó d'Inca

Juny de 1912.

Dia 25.—A la capella de la pecessió de «Massanella» avuy D. Esteva Ribas y la Sta. D.ª Coloma Roca y Riutort, s'han carregada la creu del Sant Matrimoni. Desitjám que les sia geugera y masella de flors y alegries.

—Mos han dit qu'un setmanari de Palma, que noltros no solem llegir, per alló qu'els estugosos no beuen a qualsevol bassiot, mos desmentex de lo que diguerem, que Mestre Bernat dexava el teatre d'Inca.

A poc poc; noltros si mentirem, mentirem darrera al metex Empressari que hu digué a un intim seu, y qu'está determinat a sostenirho; mentirem darrera «Heraldo de Inca» que dugué la noticia vuyt dies abans que noltros y que trega venal l'objectiu del cine; però'l Cronista sols es el mantidé.

La noticia va esser alegria fosca; y no li deym alegria fosca pel fet de la dexa del teatre per l'Empressari, sino porque aquells metexos dies vengué una cantant de mala mort, que doná dues o tres funcions; y després... ha continuat una messada per aquí fent *varietats* de tota casta, y anant de nits, com la gent de mal viure.

No hu deym noltros, que atenant la corrupció de costums de nostro sigle, y del modo d'esser de la gent cómica, es una *ignocentada* el creure ab un teatre, escola de bones costums.

—D Antoni Salas Girau, uns d'aquests dies ha jurat el càrrec de Procurador devant el Juije de 1.ª Instancia d'aquesta ciutat.

Felicitám l'amic Salas, tot desitjantli prosperitats a balquena en la nova carrera.

—Després d'un llarc viatge, es tornat a n-aquesta ciutat el laboriós comerciant D. Gabriel Guasp Alzamora. Ha recorregut moltes ciutats d'Espanya y de França y es estat a Paris y a Brusseles.

Sia ben tornat.

Dia 27.—A la Parroquia se celebra solemníssima Oració de coranta hores dedicades a la venguda del Esperit Sant.

Els dematins e-hi predica Mn. Antoni Palou. El primer dia pren per fonament la transformació espiritual dels apòstols per la gracia del Esperit Diví, y diu que'ls catòlics del sigle XX necessiten y deven tenfr una preparació religiosa estensa, no sols per sostenirse en la fè enmitx de tantes idees disolvents, sino per combatre els molts d'errors qu'en apariencia raonada se presenten per ansevilla. Aquesta instrucció, deya, no hem de pretenir que se nos don infusa, per miracle, com a n-els apòstols, sino a forsa d'estudiar la Religió y feros en los grans tractats apologètics que venturosament s'han escrits en defensa de la Iglesia catòlica.

En les vetllades predicá Mn. Miquel Llinás. El darrer vespre pegá en sa massa grossa parlant de la blasfemia. Després de ponderá la gravetat d'aquest vici, digué que tenia el propòsit de renyá a qualsevol que sentís blasfemant, y sempre que hu ha fet li ha sortit bé. Protest en tota l'ànima, deya, de les blasfemies que tirau y en protestaré tota la vida, fins que'n quedí alé a n-el meu cor; y quant venga'l dia del Judici final, encare me axecaré a protestar devant Nostro Deu, contra vostres blasfemies, y fent constar que vos havia avisat de vici tan grave y no podreu alegar ignorancia.

Y diriginse al magnífic Ajuntament que assistia a l'acte, l'escitá empendre una creuada contra la blasfemia y a fer us de les lleys vigents, si importa, per castigar el flastomador.

Acaba retreguent l'obra generadora del BON MOT, que pel continent fá prossèlis en mitins y propaganda contra la blasfemia, borrar de nostra Patria.

Té raó Mn. Miquel Llinás que no s'ha fet res en aqueix sentit. Per part nostra posám les columnes de Ca-Nostra en disposició dels qui vulguen fer res de profit per desterrar la mala paraula.

Dia 26.—Arriba una maquinaria que tenia encarregada la Propagadora Balear del Gas en destí a n-el Gorch Blau per s'aletricitat.

—Se fá una crida que no poden pasturar animals per dins cap camp sens orde de son amo.

Dia 28.—Se fá una crida de pex a 8 reals el kilo. Axò no's tenir conexement ¿com n'ha de menjar el pobre? El Cronista moltes vegades, casi sempre, s'ha de pegar un toc a n-els morros. A n-es pobles veynats se ven més barato y le hi duen d'Inca. ¿Com s'enten axò? Especulacions d'acoperadors.

Dia 29.—A nostra iglesia parroquial, s'han unit en la fermada matrimonial la Sta. D.ª María Cristina Pastor y Pastor, fiya del senyor de la fàbrica de serrar y moldre d'aques-

ta ciutat y D. Onorat Puerto y Noguera, Metje-oculista de Manacor.

Bene'l casament el M. I. Mossen Cayetá Puerto, Xantre de la catedral d'Orihola. Foren padrins: per part del noviy, els seus onclos D. Joan Noguera y D. Vicens Puerto, Director del «Foment Agrícola de Mallorca», y per part de la novia D. Pere J. Pastor y el Notari de Manacor D. Antoni Planas.

Ses noces son estades grosses ferm y l'alegría y l'abundancia no hi ha mancat.

Desitjám als novells enmaridats forsa per dur la creu matrimonial; bé que duyta entre dos y ab amor pot ser un pes de flors y una càrrega geugera que los duga a la felicitat.

Dia 30.—El dijous es estat animadet. El bessó ha pujat fins a 110 ptes. els 100 kilos.

—El missatge gráfic de que parlám en primera plana, avuy s'es entregat a l'amon Joan de ses Monjes. Le hi han duyut personalment una comissió formada de la Junta Directiva del Centro Conservador y lo Comissió ecze-cutiva del metex missatge.

L'amon Joan els ha obsequiats pastes licors y puros.

Dia 31.—Acaba la devoció de les flors. En totes les iglesias s'es repetida 11 vegades cada dia.

Ja diguerem qu'a les iglesias de la Parroquia y San Francesc se celebrava en molta solemnitat. No sabem que elogiar més: el destaxinament d'escolans y dionisses per guarnir els altars de llums y flors; o l'entussiasme dels músics per cantar himnes y cançons a la Verge de les belleses.

A la capella de les Religioses Franciscanes, també s'ha celebrat en fervor y gust. Un dia e-hi várem esser y sentirem una salve montserratina hermosíssima, un *ben dita sea tu pureza* encantadora y altres mots de lloansa que graciosament cantaven les alumnes del col·legi de Sor Juliana, distingintse les senyoretas Enseñat, Martí y Marimón.

El darrer dia e-hi va anar el Sr. Rector Mossen Bernadí Font, y los té una fervorosa plática, se cantá el Te-Deum y se repeli tot el repertori de plegaries y cançons.

Hem de confessar que'l públic no ha correspost en la seua assistencia a n-els esforços que s'han fet per les solemnitats marianes.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem dijous passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	110'00	el qui rta
Blat	a	17'50	la cortera
Xexa	a	18'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	19'00	id.
Idem. foresteras.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	9'00	es quintá.
Moniacos	a	3'50	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	0'95	sa dotzena

Registre Civil

Primera quinzena de Maig

NAXAMENTS

Dia 3.—Gabriel Reus Genestra fiy de Miquel y Margalida.

Dia 4.—Juanayna Sales Beltrán fiya de Pau y Margalida.

—Esperanza Llompart y Llinás fiya de Joan y Francina.

Dia 9.—Antoninayna Martorell Mulet fiya de Ramón y María.

—Matgí Soler y Socies fiy de Antoni y María.

Dia 11.—Miquel Danús Socies fiy de Joan y María.

—Jaume Maria Rotger y Nadal fiy de Antoni y Francina.

Dia 12.—Jaume Pujades Durán fiy de Gonzalo y Ayna.

MATRIMONIS

Dia 5.—Baltasar Llabrés, fadrí, ab Carme Vidal, fadrina.

DEFUNCIONS

Dia 5.—María del Rosario González Escano, 69 anys viuda.

Dia 7.—María Estrany Ferrer, de 16 mesos

Dia 12.—Margalida Martorell Rodríguez, 70 anys.

AYUNTAMIENTO

Sesión del día 31 de Mayo de 1912

Presidida por el Sr. Alcalde y con asistencia de los concejales Sres. Mateu, Pujol, Truyol, Alzina, Cortés y Amer celebró sesión el Ayuntamiento en segunda convocatoria.

Abierta la sesión se dió lectura al acta de la anterior que fué aprobado.

Se autorizaron varios permisos para obras particulares.

Se acuerda que al efectuarse el canje de los talones acreditativos de pagos de las Obligaciones Cuartel por los títulos definitivos, se satisfagan los intereses devengados por las mismas.

El Sr. Cortés suplica al Alcalde que procure, al objeto de evitar sensibles desgracias, que los carretones y automóviles no transitan á gran velocidad por dentro de la población, como ahora sucede, prometiendo el Sr. Alcalde atender á este ruego.

Á propuesta del Sr. Amer se acuerda por unanimidad dirigir atento telegrama al Director del Ferrocarril de Soller D. Jerónimo Estalás, felicitándole por haber sido condecorado con la Cruz del Mérito naval.

Y no habiendo más asuntos de que tratar se levantó la sesión.

—¿Vols dir que l'admeten es teu fiy a la Seu, Bernat?

—Na hu sé encara; no hi ha res segü; li han provat sa veu y només arriba fins a n-es sol.

—¡Re-Deu! ¿Y encara te parex que puja poc?

LLIBRERÍA Carré de la Murta, número 5.—Inca.

Dezzeres Obras Rebutades

BIBLIOTECA "PATRIA", de obras premiadas.

¡Por el nombre...! novela dialogada, de Federico Santander Ruiz-Giménez.

Vida trágica, colección de cuentos, de Víctor Catalá.

¿Sin remedio?... novela de costumbres, de Micaela Peñaranda y Lima.

Nuevos amores, colección de cuentos, de Trindade Coelho.

Gusarapo, novelas cortas, de Emilio Román Cortés.

Los humildes, novela, de Grazia Deledda.

Fuegos fatuos, cuentos, costumbres y anécdotas, de Luis Montoto.

El Amuleto, novela, de Neera.

ALMACENES MONTANER

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

PALMA

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,,

ROPAS HECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. Mestres y Obrers que más ho demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra llibrería per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

flor de Cart

PER

Mn. SALVADOR GALMÉS

CONTARELLA || PREU 1'50

(1891—1899) || C. Murta—Inca

LOS PREVISORES DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorros, pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripciones Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central Asociación Hechegaray 20 Madrid. Inscriptible. Doce millones de pesetas dan 400 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han podido tener más de 1,300 ptas. diarias de sueldo sujeto á los impuestos legales de tributos. Número de la última inscripción 116.700. Cientos y 13.025,000 ptas. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas.

Para más informes dirigirse á

D. Pedro Pujadas

ORIENTE 12. INCA.

POSTALS DE VISTES D'INCA

A NOSTRA LLIBRERÍA NE TROBAREM

A BALQUENA.

Mes de coranta clichés diferentes

en negre y il·luminades en colors.

¡ES COSA DE VEURE!

LLIBRES DEL MES DE MARÇ

C. DE LA MURTA, 5.—INCA.

MES DE MAIG o devoció á María

Santíssima compost per Mn. Gabriel Marián Ribas.

MES DE MAIG consagrat a María Santíssima, imitat del que en castellà compongué D. Joseph M.ª Quadra

pel de Mn. Miquel Costa.

Petit MES DE MARIA o sia

mes de Maig dedicat a la Santíssima

Veige María, escrit per D. Pere d'A. Pujol

ny.

LES GLORIES DE MARIA

Sant Alfonso María de Ligorio.—

edició de 10 reals y una de pesseta.

FULLETES apropiades para regalar

tir a les funcions del mes de María.

tenim en mallorquí, en catalá y en castellá, a preus econòmics.

IMPRESA DE CA NOSTRA

Se confecciona tota classe de modells de Juljats municipals y Caxes rurals basados en inteligents direcciones. Talonaris per la imprenta nacional, programas y tota classe de impresiones ab prontitud y economia.

INCA MURTA, 5